

1. UVOD

Prelom kosti u starijoj životnoj dobi je, zbog ozbiljnih komplikacija, povezan sa značajnim smanjenjem kvalitete života jer može dovesti do trajne invalidnosti i visoke smrtnosti, te visokih troškova liječenja.

Trend koji danas obilježava svjetsko pa tako i stanovništvo Evropske unije je demografsko starenje, kao posljedica smanjene stope smrtnosti i produljenja životnog vijeka. Prema Eurostatu, prosječna dob u Evropskoj uniji danas iznosi 39,8 godina. Do 2060. godine prosječni građanin EU-a imat će 47,2 godine a osobe starije od 65 godina obuhvatit će skoro 30% stanovništva EU-a (16% u 2010).

Svake godine pad doživi 28 - 35% osoba starijih od 65 godina, a broj raste na 32 - 42% za osobe starije od 70 godina (WHO, 2007). Posljedice padova uključuju bol, strah, nesigurnost, ali i ozbiljne fizičke povrede koje zahtijevaju hospitalizaciju ili čak dovode do smrti. Glavni uzroci prijema u bolnicu nakon pada su prelom kuka, povrede glave i gornjih ekstremiteta (WHO, 2007). Oko 5% padova kod osoba u dobi 65 i više rezultira prelomom, a ta se vrijednost gotovo udvostručuje kod osoba starijih od 75 (Rubenstein, 2006).

Fizikalna terapija je nezaobilazni cilj svakog liječenja preloma. Krajnji cilj rehabilitacijskog procesa svakog preloma je oporavak funkcije ozlijeđenog područja na nivo prije povrede. Ključ uspješnosti fizikalne terapije i rehabilitacije su rani početak tretmana, motivisanost bolesnika, kontinuiranost tretmana nakon oporavka, te rana prevencija i liječenje nastalih komplikacija uz adekvatan izbor kineziterapijskih postupaka i drugih fizikalno-terapijskih procedura.